

بررسی شیوع ناامنی غذایی خانوار و ارتباط آن با برخی از عوارض دوران بارداری

الهام حججی^۱
رزا زاوشی^۲
مصطفی نوروزی^۲
حسن جهانی هاشمی^۳
ندا عزالدین^۱

چکیده

سابقه و هدف: ناامنی غذایی به مفهوم دسترسی محدود یا نامطمئن به غذای کافی و سالم، یا توانایی محدود برای دستیابی به غذا از راه‌های قابل قبول اجتماعی است. هدف از این مطالعه بررسی امنیت غذایی خانوار و ارتباط آن با وزن‌گیری و عوارض مرتبط با وزن در طول دوران بارداری می‌باشد.

مواد و روش‌ها: این مطالعه مقطعی توصیفی-تحلیلی در سال ۱۳۹۳ روی ۷۰۰ مادر مراجعه‌کننده به مراکز بهداشتی درمانی تهران انجام گرفت. برای گردآوری اطلاعات از دو پرسش‌نامه امنیت غذایی U.S. Department of Agriculture (USDA) و اطلاعات عمومی استفاده شد. در تجزیه و تحلیل آماری نیز آزمون‌های مجذور کای، تی مستقل و رگرسیون لجستیک مورد استفاده قرار گرفتند.

یافته‌ها: در مطالعه حاضر شیوع ناامنی غذایی ۳۴/۸ درصد بود. به طوری که ۲۵/۴ درصد از مادران دارای ناامنی غذایی بدون گرسنگی، ۸ درصد دارای ناامنی غذایی با گرسنگی متوسط و ۱/۴ درصد دارای ناامنی غذایی با گرسنگی شدید بودند. بررسی اطلاعات اجتماعی-اقتصادی نشان داد که مادران در خانوارهای ناامن غذایی دارای تحصیلات پایین‌تر و خانه‌دار بودند، هم‌چنین دارای سن کم و تعداد فرزندان بیش‌تری بودند و درآمد کم‌تری داشتند. بر اساس مدل نهایی رگرسیون لجستیک و پس از تعدیل عوامل مخدوش‌کننده نیز مشخص گردید که ناامنی غذایی با ابتلا به دیابت بارداری ($OR=2/12$, $CI: 1/36-3/33$)، فشارخون بارداری ($OR=1/64$, $CI: 1/01-2/67$) ارتباط دارد. در حالی که ناامنی غذایی با ابتلا به پروتئینوری در طول دوران بارداری ارتباط معنی‌داری نداشت ($p>0/05$).

استنتاج: نتایج مطالعه حاضر نشان داد که زندگی در خانوارهای ناامن غذایی می‌تواند خطر ابتلا به عوارض بارداری را افزایش دهد.